

Lærertekst

Buddinge kirke

Buddinge landsby:

Buddinge var tidligere en lille landsby og man kender dens navn helt tilbage fra middelalderen. Man ved at Buddinge i 1682 bestod af 20 gårde og 5 huse uden jord. Optegnelser viser, at Buddinge i 1850 var vokset en smule, og nu bestod af 23 gårde og et ukendt antal huse.

I 1906 fik Buddinge en togstation på den togbane der dengang hed Slangerupbanen. Herefter steg indbyggertallet støt og roligt, og ligesom i resten af København og omegn eksploderede indbyggertallet i 1960'erne. Indbyggerne i Buddinge har måttet bruge først Gladsaxe kirke og siden Søborg kirke som blev bygget i 1914.

I 1930 fandtes der i Buddinge stationsby bl.a. en lægebolig, et kommunekontor, en åndssvageanstalt, en planteskole, en mølle, en mørtelfabrik, en gummivarefabrik og et pelsberederi. Ved Buddinge hovedgade var et lille torv og ved siden af et lille gadekær, hvor Buddinge kirke senere er blevet bygget. Landsbyen Buddinge udviklede sig i kraft af industrialiseringen fra et landbrugssamfund til et moderne bysamfund som nu er en del af den større bydel Gladsaxe.

Buddinge kirkes historie:

I 1957 ønskede en gruppe borgere at få deres eget distrikt og deres egen præst. Der blev lyttet til ønsket, og den nye præst Børge H. Bergmann tog initiativ til en ny kirke i Buddinge og der blev i 1959 nedsat en kirkekomité.

Det blev et stort og langvarigt arbejde. Der skulle findes en grund, det hele skulle finansieres og der skulle skaffes godkendelser og deslige. Mens arbejdet foregik, oprettede man Buddinge kirkesal i Vadgårds skoles bibliotek. Kirkesalen her var i brug indtil Buddinge kirke stod færdigbygget og det var Børge H. Bergmann der tog sig af de kirkelige handlinger.

Kirkekomiteens ønsker til hvad det fremtidige kirkekompleks skulle rumme, blev forelagt arkitekterne Ib og Jørgen Rasmussen. At finde en egnet grund var heller ikke en nem opgave. Først arbejdede man ud fra en grund der lå længere nord ad Buddingevej, og kirken er faktisk tegnet til den grund som var noget højere beliggende. Kirken endte dog med at blive bygget på en noget mindre grund, og oven på det der engang var et gadekær.

Gennem årene er flere huse blevet opkøbt og revet ned for at skabe mere luft omkring kirken.

Byggeriet:

Kirken blev indviet 1968 og er tegnet af Ib og Jørgen Rasmussen

Buddinge kirke er bygget i flere etaper:

- 1. etape bestod af kirkerummet, tårnet og kontorer. Byggeriet startede i 1967 og indvielsen var den 24. november 1968.
- 2. etape blev bygget i 1969. Her tilføjede man et dåbsventeværelse, en menighedssal, en konfirmandstue, en køkkenniche og et kapel.
- 3. etape foregik i 1982 og bestod af et nyt køkken, en konfirmandstue og et depotrum. Senere er der blevet indrettet et ungdomslokale og menighedsrådssal.

Lokomotiv fra Slangstrupbanen, Buddinge gadekær, kirkesalen på Vadgård skole. Årstal ukendt. Fotos udlånt af Gladsaxe arkiv.

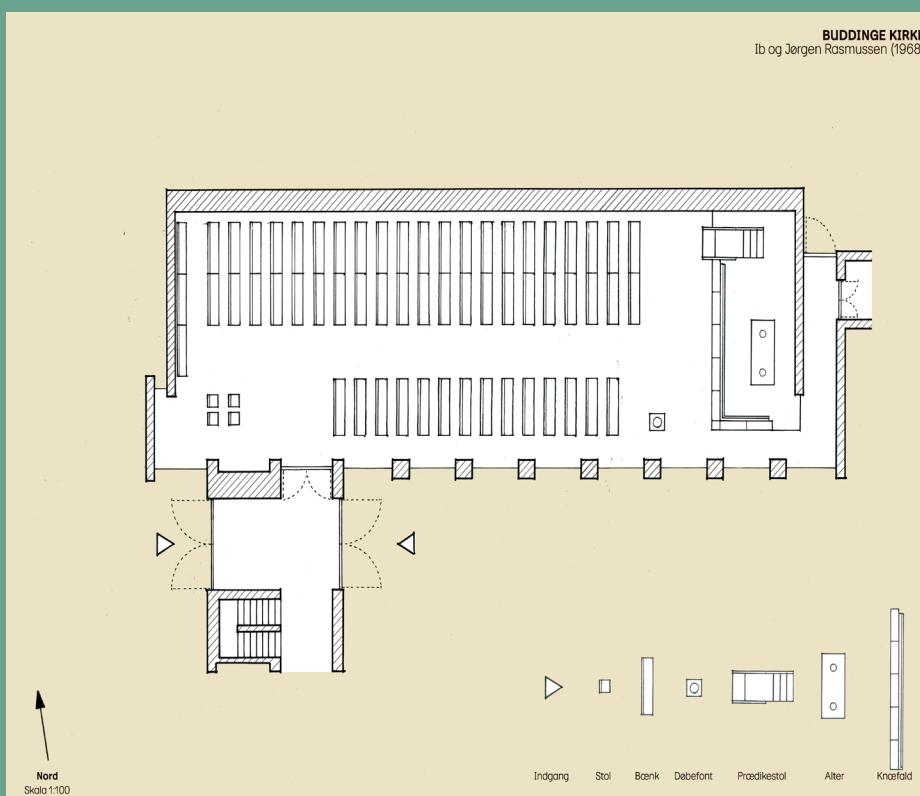

Kirkekomplekset

Kirkekomplekset kan minde om en hel lille by med associationer til en smuk sydeuropæisk bjerglandsby hvor alle bygningerne hænger sammen. Hver en lille bygningsdel støtter sig til en større, nemlig kirketårnet. Arkitekturen er massiv med dens firkantede bygninger og et næsten borgagtigt tårn i grove røde teglsten. Sammenhængen mellem bygningerne understreges af, at alle tagfladerne skråner ind mod et indre beplantet stræde og bidrager til en nærmest klosteragtig stemning.

Buddinge kirke adskiller sig fra traditionelt kirkebyggeri ved en mere moderne tilgang til hvad en kirke skal indeholde. Sædvanligvis består traditionelt kirkebyggeri ofte af skib, kor, tårn og våbenhus, og nogle gange også apsis, sakristi og kapeller. Men sådan er det langt fra i Buddinge kirke. Her er kirken bygget til at være et multifunktionelt hus til menighedens forskellige ønsker. Derfor er der også tænkt kontorer, mødesale og depotrum ind i det færdige byggeri.

I 1968 startede man med at bygge kirkesalen, tårnet og nogle kontorer. Sædvanligvis placerer man tårnet mod vest og koret mod øst, men sådan er Buddinge kirke ikke tegnet. Der er nemlig slet ikke noget kor og tårnet er placeret ved kirkerummets sydfacade. Senere er de øvrige bygningsdele tilføjet og det er de tre bygningsetaper blevet til et smukt og enkelt byggeri, skåret ind til benet uden unødige konstruktioner der slører kirkens faktiske funktion.

Klokkerne til kirken ankommer, kirken er næsten klar til brug. Fotos udlånt af Gladsaxe arkiv.

Materialer

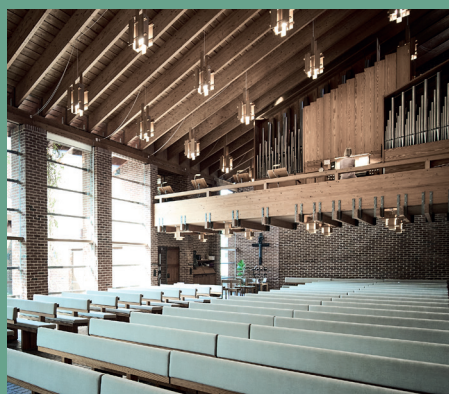
Hele kirkekomplekset har, i kraft af de rustikke, rødbrune og håndstrøgne mursten, en varm og imødekommende atmosfære. Materialevalget er ude som inde meget uhøjtideligt, og begrænser sig omtrent til de rødbrune tegl og klinker samt fyrretræ. Inde i kirkerummet er vægge, gulv, alterpodie, prædikestol og døbefont bygget med rødbrune sten og klinker. Loft, lamper, bænke og pulpitur er bygget med ubehandlet fyrretræ. Træets glød og stenenes farve giver hele rummet varmt udtryk. Alt i kirkerummet er holdt i helt enkle konstruktioner og der er ikke overflødige detaljer. Også rummets tekstiler, som puder til bænke og knæfald samt alterdug er helt afdæmpede og lavet i ensfarvet hvidt lærred.

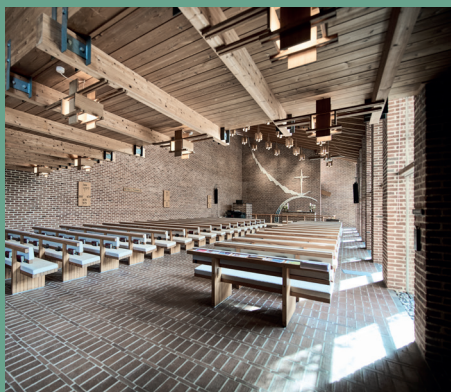
Kirkerummet

Ved indgangsdøren og frem til modstående væg er et orgelpulpitur som danner et forsænket loft i den ene ende af kirkerummet. Det er et langt rum med midtergang op mod alteret. Bænkerækkerne er asymmetrisk placerede på hver side af midtergangen. Alteret er placeret på et meget lavt podie og bag alteret er rummets eneste udsmykning, et keramisk relief. Både alter og prædikestol er bygget i menighedens øjenhøjde og holdt i uhøjtidelige materialer og udformninger. Loftet skråner kraftigt mod vinduerne der vender ud mod det beplantede stræde. Der er kun vinduer i denne ene side af rummet, hvilket bibringer rummet ro. Vinduerne går fra gulv til loft og er udført meget simpelt og monteret direkte ind i murværket. Herved opnås en opløsning af ude/inde-opfattelsen hvilket forstærkes dels af slyngplanterne i strædet, men også af strandstenene der er placeret på gulvet både ude og inde på hver sin side af vinduet i gulvhøjde.

Alter, døbefont og prædikestol

Både alter, døbefont og prædikestol er beklædt med varme rødbrune klinker. De er alle kasseformede og designet er stramt, funktionelt og bastant. Der er ingen form for udsmykninger eller detaljer af nogen grad. Prædikestolen er placeret i kirkerummets venstre side trukket en lille smule frem for knæfaldet. Alteret er placeret centralt og er hævet ganske lidt på et podie. Rundt om alteret er lavet et knæfald udført med træ og hvide puder. Før 1993 hvor den keramiske udsmykning op altervæggen kom til, var der bag alteret ophængt et jern-krucifiks udført af Robert Jacobsen. Dette krucifiks hænger nu på kirkerummets bagvæg. Døbefonten er placeret i kirkerummets højre side langs vinduerne. Alter og døbefont er de eneste to steder hvor der er anvendt mere eksklusive materialer. På toppen af alteret er placeret en mørk bronzeplade og til døbefonten hører et messingfad med kande som hentes frem ved dåbshandlinger.

Lyset

Lyset i kirkerummet kommer fra de store facadehøje vinduer og kommer ind som et kraftigt sidelys. Der er mulighed for at supplere dagslyset med kunstlys fra de mange uhøjtidelige og simpelt konstruerede lamper der hænger i loftet og under pulpituret. Disse er som loftet udført i ubehandlet fyrretræ og tilfører rummet et varmt lys.

Robert Jacobsens krucifiks

Tidligere hang det bag alteret. Krucifikset er en blanding af det romanske krucifiks med sejrende udstrakte arme, og det gotiske krucifiks med det bøjede hoved som giver et lidende udtryk.

Robert Jacobsens krucifiks har været genstand for en del kritik, da mange mente, at det var upassende med et krucifiks udført af gammelt skrot. Nu hænger det på kirkens bagvæg og belyses med et fint sidelys.

Alterudsmykningen

1993 blev der opført en ny alterudsmykning og Robert Jacobsens krucifiks blev flyttet til kirkerummets bagvæg.

Alterudsmykningen er udført af kunstneren og keramikeren Tue Poulsen. Tue Poulsen har lavet mange udsmykninger til kirker, bla. i Værløse kirke hvor en alterudsmykning er meget i stil med denne. Relieffet er udført i glaseret porcelæn og forestiller dels himmelbue og jordbue samt et stort kors. Der hvor himmelbue og jordbue mødes er korset fæstnet.

Idéen er en sammenfatning af motiver fra det gamle og det nye testamente, nemlig Jakobsstigen og Jesu kors. Jakobsstigen er den guddommelige vej der går fra himlen til jorden og er et tegn på Guds løfte om frelse. Korset symboliserer lidelse og død, men også frelse og opstandelse. Farverne er valgt som kontrast til resten af rummet og holdt i kølige hvide, blå og grønne nuancer. Dette får relieffet til at stå tydeligt frem og farvemæssigt give rummet balance. Jordbue og himmelbue er rigt dekoreret med symboler.